

א) וינמות קד.י. טו] עיין ברכ"י לקמן י"ז. ד"ה קראה, א] עיין מוספות לקמן י"ט. ד"ה על, ד) ומסופת' פ"ג, ט) נכוחת י"ז. טועה לנ'; ו) נכאשית מאל, ו] דף י"א, ח. ולקמן י"ז, טז] וקורא מעט, ז] ולקמן י"ז, ט] שייך לנ"ב,

תורה אור השלם

1. וְאָלֶּה שְׁנֵי חָיִי יִשְׁמְעָאֵל פְּאָת שְׁנָה וְשְׁלִישִׁים שְׁנָה וְשִׁבְעִי שְׁנִים וְיִזְעֵי הַיָּמָה וְיִאֶסְפֵּי אֶל עַמּוּיָא בְּרֵאשִׁיתָּ כּהֵּ ז' וְאָבְרָם בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ בְּלִדְתָּ הָגָר אֵת יִשְׁמְעָאֵל לְאֶבְרָם: בְּרֵאשִׁית טו טו 3. וְאֶבְרָם בֶּן מֵאָת שָׁנָה בְּוָדֶלֶד לֹא אֵת יִצְחָק בְּנֹו: בְּרֵאשִׁית טו טו 4. וְאֶבְרָם בֶּן יִצְאִי אֲחִיו וְיָרֵד אֲחִיתָּ עִיִּבְקָב עֵשׂו וְיִקְרָא שְׁמוֹ יִעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן שְׁשִׁים שָׁנָה בְּלִדְתָּ אֶתְּ: בְּרֵאשִׁית כה כו 5. וְיָרָא עֵשׂו בֶּן בְּרָךְ יִצְחָק אֵת יִעֲקֹב וְשָׁלַח אֹתוֹ פְּדֹנָה אָרָם לְקָחַת לֹו מִשָּׂם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֲחִיו וְיָרָע עֵלָיו לְאָמַר לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת בְּנֵי: וְיִלְךְ עֵשׂו אֶל יִשְׁמְעָאֵל וְיִקַּח אֶת מְהַלְתָּ בֵּת יִשְׁמְעָאֵל בֶּן אֶבְרָם אֲחִיתָּ בְּיֹוֹת עַל נְשִׂו לֹו לְאִשָּׁה: בְּרֵאשִׁית כו ו 6. וְיֹוֹסֵף בֶּן שְׁלִישִׁים שָׁנָה עֵגְמוֹדוֹ לְפָנֵי פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְיִצְאִי יוֹסֵף מִלְּפָנֵי פְּרַעֲהַ וְעִבְרָב בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם וְיִאֲמַר פְּרַעֲהַ אֶל יִעֲקֹב בְּפֹהַ יְמֵי שְׁנֵי חָיִי: וְיִאֲמַר יִעֲקֹב אֶל פְּרַעֲהַ יְמֵי שְׁנֵי מִגֻּרֵי שְׁלִישִׁים וּמְאֹת יָרְעִים: הֲיִי יְמֵי שְׁנֵי חָיִי וְלֹא אֲבִיטָה אֶת יְמֵי שְׁנֵי חָיִי אֲבִיטָה בְּיַמֵּי מִגֻּרֵיהֶם: 8. וְיִעֲקֹב נָסַע סִבְחָה וַיָּבֹן לָו בְּיַת וּלְמַקְוֵהוּ: עֲקֹבָה סִבְחָה עַל בֶּן קְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם סִבְחָה: בְּרֵאשִׁית לו ז 9. קָמְנוּ וְקָבְלוּ הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל יוֹרְעֵם וְעַל כָּל הַגֹּלִיּוֹם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְדֵרוֹת עֲשִׂים: אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּתְּבָתֶּם וְכוּמְנֵם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: אֲסַחֵר טו כ 10. וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִקְרָאִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל הַיּוֹרֵד מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מִיְהוּדָה וּמִיְהוּדָה וְעִיר וְעִיר וְיָמֵי הַפְּרִיזִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹר מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְיִחְרָם לֹא יִסְוֵף מִזֶּרְעֵב: אֲסַחֵר ט טח

11. מִמְּרוֹךְ שְׂמֵשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהַלְלֵ שֵׁם ה': תהלים קיג ג 12. זֶה הַיּוֹם יַעֲשֶׂה זֶה נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ: תהלים קיח כד 13. יָדֵי שָׁם ה': מְבָרְךְ מַעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם: תהלים קיג ב

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

יז.

עין משפט
גב מצוה

א א מיי פ"ב מהלכות מגילה הלכה א סגמ עשר מדי"ק ד טושי"ע א"ח סימן תרל סעיף ו:
ב ב מיי שם הלכה ג טושי"ע שם סעיף ג וסעיף י:

ג ג מיי שם הלכה ד טושי"ע שם סעיף ט:
ד ד מיי שם הלכה א טושי"ע שם סעיף ח:
ה ה מיי שם הלכה א טושי"ע שם סעיף ה:
ו ו מיי שם הלכה ה טושי"ע שם סעיף י:

ז ז מיי שם טושי"ע שם סעיף ג:
ח ח מיי שם הלכה ט טור ושי"ע א"ח סימן תלכ"א סעיף א ד ע"ש:
ט ט מיי פ"ג מהלכות מטיכה הלכה ט סגמ עשר ה טושי"ע א"ח סי' תכב סעיף ו:

י י מיי פ"ב מהלכות ק"ש הלכה יא סגמ עשרין ט טושי"ע א"ח סימן סד סעיף ח:
יא כ מיי שם הלכה י וסגמ שם טושי"ע א"ח סגמ עשרין ז:

הנהגות הב"ח

א) נ"מ ותניא היה יעקב אבינו צבית עבד מוטמן ומשמש ארבע עשרה שנה לאחר שצד לנ"ל ותנת עבד מת נמחק:
ב) שם שמי ששים מת עבד ילא משם וצ"ל לו לארס וכו' בן ע"ה שנה היה ומנלן דלא אינעש יעקב אבינו עליה דתניא: א) שם אלא שמע מינה לרבינו:

מוסף רש"י

קראה על פה קראה תרגום בכל לשון. ז' ולין לר"ן למד ז' קמי (דקטור יח.).

רבינו הננאל

לא נימנו שנותיו של ישמעאל אלא כדי לייחס שנותיו של יעקב אבינו. מצוינו שהיה ישמעאל גדול מיצחק י"ד שנה, ויצחק גדול מיעקב ט' שנה, נמצא ישמעאל גדול מיעקב ע"ד שנה. ובו בפרק שנתברך יעקב אבינו מת וישמעאל וכל שנותיו היו קל"ז הסר מהם ע"ד שנה נשארו ט"ג שנה, נמצא בעת שיצא לארם נהרים בן ס"ג שנה. וי"ד בבית עבר וכי שנה בבית לבן שנא' זה לי עשרים שנה בביתך וגו', הרי צ"ז שנה, והיה יוסף בעת צאת יעקב מאצל לבן בן [שש] שנים כי אחר י"ד שנה נולד, ונשתחה שנתים בדרך, נמצא יעקב כשבא אצל יצחק אביו בן צ"ט שנה. נתחסה יעקב מיצחק אביו ל"ז שנה. כשנגנב [יוסף] היה בן י"ז שנה וי"ג שנה עשה בבית אדוניו ובבית

למה נמנו שנותיו של ישמעאל. מה לנו למנות שנות הרשעים: להפייסם בזה שנותיו של יעקב. על ידי מנין שנות ישמעאל אנו למדין [בצדוה פרק משנות יעקב עברו עליו כל הקורות והמונאות אותו. מהן אנו למדין] ששימש צבית עבד י"ד שנה. כיצד אצרכס בן פ"ו שנה כשנולד ישמעאל וכשנולד יצחק היה בן מאה שנה הכי היו לישמעאל י"ד שנה ויצחק קדם ליעקב ששים שנה הכי לישמעאל ע"ד כמה פייסן משנותיו של ישמעאל ס"ג נמנא שהיה יעקב כשמת ישמעאל בן ס"ג שנה: ותניא היה יעקב כו'. ותניא נמי הכי שהיה יעקב כשנתברך מאביו בן ס"ג וכו

למה נמנו שנותיו של ישמעאל כדי ליחס בהן שנותיו של יעקב דכתיב ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים כמה קשיש ישמעאל מיצחק ארביסר שנין דכתיב וואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם וכתיב וואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו וכתיב ויוצחק בן ששים שנה בלדת אותם בר כמה הוה ישמעאל כדאתיליד יעקב בר שבועים וארבעה כמה פייסן משניה שתין ותלת ותניא היה יעקב אבינו בשעה שנתברך מאביו בן ששים ושלוש שנה ובו בפרק מת ישמעאל דכתיב ויירא עשו כי ברך וגו' וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל אחות נביות ממשמע שנאמר בת ישמעאל איני יודע שהיא אחות נביות מלמד שקידשה ישמעאל ומת והשיאה נביות אחיה שתין ותלת וארביסר עד דמתיליד יוסף הא שבועין ושבעה וכתיב ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה הא מאה ושבע שב דשבעא ותרתי דכפנא הא מאה ושיתסר וכתיב ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מאה ושיתסר היוין אלא ש"מ ארבע עשרה שנין דהוה בבית עבר לא חשיב להו דתניא ו) היה יעקב בבית עבר מוטמן ארבע עשרה שנה עבר מת לאחר שירד יעקב אבינו לארם נהרים שתי שנים ו) יצא משם ובא לו לארם נהרים נמצא כשעמד על הבאר בן שבועים ושבע שנה ומנלן דלא מיענש דתניא נמצא יוסף שפירש מאביו עשרים ושתיים שנה כשם שפירש יעקב אבינו מאביו דיעקב תלתין ושיתא היוין אלא ו) ארביסר דהוה בבית עבר לא חשיב להו סוף סוף דבית לבן עשרין שנין היוין אלא משום דאשתהי באורחא תרתין שנין דתניא יצא מארם נהרים ובא לו לסכות ועשה שם שמונה עשר חודש שנאמר ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית ולמקוהו עשה סכות ובבית אל עשה ששה חדשים והקריב זבחים:

הדרן עלך מגילה נקראת

הקורא את המגילה. א) רבנן אמרי אמר קרא שמע נראה דהלכה כחכמינו מרל דלימד ורביס הלכה כרביס ועוד דקאמר רבנן סברי כמנא דלמר הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו יאל וצפרק שני דנרכות (דף טו.) מסקינן כמנא קמנא דרבי יוסי דלמר כן תתס: כל

כתובה אשורית ע' על הספר ובדיו: **גמ'** מה"מ אמר רבא דאמר קרא ככתבם וכומנם מה זמנם למפרע לא אף כתבם למפרע לא מידי קריאה כתיבה הכא עשייה כתיבה דכתיב להיות עושים את שני הימים אלא מהכא דכתיב ויהימים האלה נזכרים ונעשים איתקש זכירה לעשייה מה עשייה למפרע לא אף זכירה למפרע לא תנא' ב' וכן בהלל וכן בקריאת שמע ובתפלה הלל מנלן רבה אמר דכתיב ב' ממזרח שמש עד מבואו רב יוסף אמר ב' זה היום עשה ה' רב אויא אמר ב' יהי שם ה' מבורך ורב נחמן בר יצחק ואיתימא ר' אחא בר יעקב אמר מהכא מעתה ועד עולם ק"ש דתניא ע"ק"ש ככתבה דברי רבי וחכ"א יבכל לשון מ"ט דרבי אמר קרא והיו

עשה ליום המורק עשה סוכות ז' פעמים שני ימות הקיץ הרי י"ח וצבית אל עשה ששה חדשים כשילא משמע שנאמר קום עליה בית אל וגו' (נכאשית לה):

הדרן עלך מגילה נקראת

הקורא. **ללועוים**. כל שאינו לשון הקודש נקרא לעו. ולקמנו' פריך והא אמרת קראה ככל לשון לא יאל: **סירוגין**. בגמרא(א) מפרש קורא מעט ופוסק ו) (ושוה) וחוזר ופוסק: **היה כוסצה או דורסה**. ומתוך כך קוראה אס כוון לכו יאל: **דיפתלא ונייר**. מפרש בגמ' ע: **על הספר**. קלף: **גמ'** מנהני מילי. דלמפרע לא יאל: **מה זמננס למפרע לא**. דלא אפשר שיהא ט"ו קודס ליו"ד: **ממזרח שמש עד מבואו**. כשם ששקיעת חזימת החמה לא יהפכו כך מהולל שס ה' ולא למפרע: **זה היוס**. כסדר היוס שאינו משתנה בשעותיו להיפך כך למפרע לא: **יהי שס ה' מצודך**. כהוייתו יהא הלול השס וזכרתמו כסדו: **דפתצה**. בלשון הקודש ולא בלשון אחר: והיו

הסוהר, שבע [שובע] ושנתים הרעב, הרי י"ג שנה ו' שנה ושתי שנים הרי כ"ב. נתחסה יוסף מיעקב אביו כשיעור השנים שנתחסה יעקב מיצחק אביו, וזוהי י"ד שנים שהיה יעקב למד תורה בבית עבר, ולא נענש עליה, וכל זה החשבון מפורש מן הפסוקים הנזכרים בגמרא של זו השמועה. היה יוסף בשעה שהגיע אל יצחק אבי אביו בן ח' שנים ויעקב היה בן צ"ט שנתאחרו שנתים בדרך, נמצא יעקב בעת שנגנב יוסף בן קי"ח שנה וכי"ב נתחסה ממנו, הרי שלשים ומאת שנה. הדרין עלך מגילה נקראת. פרק שני: הקורא למפרע א) הקורא את המגילה למפרע לא יצא. מנא לן אמר רבא דאמר [קרא] ככתבם וכומנם, מה י"ד שהוא זמנם אם יעבור לא יתכן להחזירו למפרע ולקרותה ביום [ו"ן], שכבר עבר, כך קריאתה למפרע לא. אע"ג דהאי קרא ככתבם וכומנם בעשייה כתיב, איתקש זכירה לעשיה, שנא' והימים האלה נזכרים ונעשים. וכן תב בהלל וכן בקריאת שמע וכן בתפלה, למפרע לא יצא. הלל, דכתיב ביה ממזרח שמש (ועד מבואו מהולל שם ה', כשם שאפשר לזרוח השמש מן המערב כך הלל למפרע לא. קרית שמע, נזכרים ונעשים.

^[א] לפני רבינו מנחל של פרק הקורא את התגלה עומד פקח שני ופקח הקורא את התגילה פקח שלש ואתמו הגנו דכתי לפני המזכר אשר לפנינו